

WSPOMNIENIE ŚP. KS. PROF. DRA HAB. WOJCIECHA PAZERY

Mamy sposobność przybliżyć sobie dzisiaj postać ks. prof. Wojciecha Pazery. Znamy Go choćby z funkcji wykładowcy homiletyki w naszym Seminarium, z wyjątkowej i barwnej osobowości oraz z zatroskania o swój intelektualny rozwój. Jednak czy możemy o Nim powiedzieć coś więcej? Przypomnijmy sobie zatem Jego sylwetkę.

Ksiądz Wojciech Pazera urodził się 26 kwietnia 1945 roku w Częstochowie. W 1959 roku ukończył Szkołę Podstawową nr 2 w Częstochowie. Tego samego roku rozpoczął naukę w II Gimnazjum Ogólnokształcącym im. Romualda Traugutta w Częstochowie, później przemianowanym na II Liceum Ogólnokształcące. Tam też w dniu 14 czerwca 1963 roku uzyskał maturę. Na świadectwie maturalnym otrzymał oceny na poziomie dobrym. Zarówno pod koniec szkoły podstawowej jak i w okresie szkoły średniej zastanawiał się nad drogą powołania kapłańskiego. W tym czasie był gorliwym ministrantem w rodzinnej parafii p.w. św. Jakuba w Częstochowie.

W dniu 20 czerwca 1963 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Częstochowskiej w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął 25 maja 1969 roku z rąk biskupa Stefan Bareły w bazylice katedralnej św. Rodziny w Częstochowie. Studia w seminarium ukończył z ogólnym wynikiem bardzo dobrym i doskonałym przygotowaniem homiletycznym i katechetycznym.

Jego pierwszą placówką wikariuszowską była parafia Dobryszyce do której został skierowany w dniu 19 czerwca 1969 roku. Mimo dużej satysfakcji z pracy na parafii, dalej studiował. 18 sierpnia 1971 roku ks. Pazera został mianowany wikariuszem w parafii p.w. Matki Boskiej Zwycięskiej w Częstochowie. W dniu 26 czerwca 1973 roku został wikariuszem parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Wieluniu a 25 czerwca 1974 roku w parafii Ząbkowice. W czerwcu 1975 roku uzyskał stopień naukowy magistra teologii w Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. Pracę magisterską napisał pod kierunkiem ks. prof. Stanisława Grzybka. 2 marca 1976 roku ks. Wojciech Pazera został przeniesiony na stanowisko wikariusza w parafii Zagórze, natomiast 19 czerwca 1976 roku został skierowany do parafii Zawiercie – Poręba. Będąc na różnych placówkach nie rezygnował ze swoich planów naukowych. Pozostając pod opieką naukową ks. prof. Stanisława Grzybka napisał pracę licencjacką zatytułowaną: „Ks. Aleksy Klawek jako komentator psalmów”, na podstawie której uzyskał stopień naukowy licencjata teologii w Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. Dnia 20 sierpnia 1979 roku został przeniesiony do parafii Sączów. Tutaj nadal prowadził badania naukowe. Pracę doktorską z zakresu biblistyki noszącą temat: „Kerygmaticzne wartości Księgi Koheleta w świetle nowych czytań mszalnych” obronił 1 czerwca 1981 roku na zaocznej Sekcji Biblijno – Pastoralnej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Promotorem jego rozprawy doktorskiej był ks. prof. Grzybek. W dniu 19 czerwca 1982 roku został wikariuszem parafii Matki Boskiej Bolesnej

w Czeladzi – Piaskach, natomiast 25 czerwca 1984 roku w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Sosnowcu – Porąbce. Nowy biskup częstochowski Stanisław Nowak 25 czerwca 1986 roku mianował ks. Pazerę administratorem parafii p.w. św. Mikołaja we Wierzchlesie. Mimo licznych obowiązków parafialnych nie zaniedbywał studiów naukowych. Przygotowując rozprawę habilitacyjną publikował liczne artykuły. Przewód habilitacyjny na podstawie dysertacji: „Dominacja problematyki moralnej w polskim kaznodziejstwie międzywojennym” został przeprowadzony 22 maja 1989 roku na Wydziale Teologicznym ATK w Warszawie.

Od roku akademickiego 1989/1990 prowadził wykłady z homiletyki w Seminarium Częstochowskim w Krakowie. Dnia 18 sierpnia 1990 roku ks. Wojciech Pazera został proboszczem parafii Wierzchlas. Pracując w duszpasterstwie parafialnym znajdował czas na wyjazdy zagraniczne. To dzięki nim dobrze opanował język niemiecki, francuski i angielski. Od 1 września 1991 roku do 30 września 1992 roku przebywał we Francji. Z tego powodu zrezygnował z parafii we Wierzchlesie. Podczas pobytu we Francji m. in. nawiązał współpracę z Instytutem Katolickim w Paryżu. W 1992 roku w katedrze Notre Dame prowadził konferencje wielkopostne.

Po powrocie do Polski ksiądz biskup Stanisław Nowak w dniu 29 grudnia 1992 roku odznaczył ks. Pazerę przywilejem rakiety i mantoletu. Ksiądz Profesor nadal prowadził zajęcia w Seminarium Częstochowskim. W 1995 roku rozpoczął wykłady z homiletyki na Wydziale Teologicznym ATK w Warszawie. Na Jego zajęcia uczęszczało wielu księży, których wypromował do stopnia licencjata i doktora w tejże dyscyplinie. Prowadził również zajęcia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Filologiczno – Historycznym z dziejów literatury średniowiecznej. W 2001 roku rektor UKSW ks. prof. dr hab. Roman Bartnicki powołał ks. prof. Wojciecha Pazerę na kierownika Katedry Historii Kaznodziejstwa na Wydziale Teologicznym tejże uczelni. Z ramienia Uczelni spełniał opiekę jako samodzielny pracownik naukowy nad Instytutem Rodziny w Łomiankach. W 2005 roku zakończył pracę dydaktyczną w Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.

Uczestniczył w licznych sympozjach i warsztatach homiletycznych oraz konferencjach naukowych, podczas których wygłaszał referaty. W latach 1993 – 1995 był dyrektorem Radia „Fiat”. W nowopowstałej kapitule kolegiackiej w Radomsku ks. abp Stanisław Nowak mianował ks. Pazerę kanonikiem honorowym. Od wielu lat uczestniczył w czuwaniach jasnogórskich z 11 na 12 każdego miesiąca, podczas których odprawiał mszę św. i wygłaszał kazanie. Współpracował przez kilkanaście lat z tygodnikiem katolickim „Niedziela”. Podejmował także różne funkcje w instytucjach diecezjalnych. Szeroka działalność dydaktyczna skłoniła Go do podjęcia starań o uzyskanie tytułu profesorskiego. Dorobek naukowy ks. prof. Pazery jest pokaźny. Opublikował 7 książek, 50 artykułów naukowych i ponad 100 popularnonaukowych. W pracy dydaktycznej wypromował 6 doktorów, 6 licencjatów i ok. 40 magistran-

tów. Prowadzone przez niego seminaria cieszyły się dużą popularnością. Był również recenzentem prac magisterskich i doktorskich. Należał do kilku towarzystw naukowych.

Wszyscy, którzy znali księdza prof. Wojciecha Pazere zapamiętali Go jako człowieka pełnego życzliwości, dobrego serca, humoru i kapłańskiej pobożności. Sam doświadczając w ciągu całego swojego życia pomocy ze strony ks. prof. Stanisława Grzybka pomagał innym, promując ich i pozwalając zdobywać stopnie naukowe. Świadkiem takiej troski jestem również ja, za co dzisiaj pragnę publicznie podziękować. Umiał, co zresztą już dzisiaj często należy do rzadkości, cieszyć się sukcesami innych. Jego dobre serce służyło wielu ludziom radą w ich chwilach niepowodzeń, ale było również towarzyszem wielu radości. Na pewno wszyscy zapamiętamy ks. Wojciecha Pazere jako człowieka pełnego radości i humoru. Na szczególną uwagę zasługuje Jego osobista pobożność, ta chrystocentryczna, ale również skierowana na Matkę Najświętszą dla której chciał i umiał wygospodarować swój osobisty czas. Z wielu momentów, które na trwałe zapisały się w moim sercu, które dla innych mogą wydawać się mało znaczące to te, kiedy wielokrotnie wracaliśmy wspólnie samochodem z Warszawy po zakończonych zajęciach, a Ksiądz Profesor podejmował z pamięci śpiew Litanii Loretańskiej. Wtedy coraz bardziej uświadamiałem sobie jakie kapłaństwo niesie ze sobą osoba księdza Wojciecha Pazery i to, że pobożność kapłańska to również i ta maryjna. Często również spotykałem ks. Pazere przed Obliczem Matki Bożej na Jasnej Górze. Taka postawa człowieka i kapłana zjednywała mu wielu przyjaciół, zarówno w środowisku akademickim, świeckim i duchownych. Jednak życie księdza profesora Wojciecha Pazery to również momenty i chwile trudne o których mówił niewielu osobom. Nigdy nie chciał być dla nikogo ciężarem i najczęściej wszystko przeżywał w głębi swego serca.

Ksiądz prof. dr hab. Wojciech Pazera zmarł niespodziewanie na zawał serca 14 czerwca 2007 roku w szpitalu w Zabrze. Został pochowany na cmentarzu grzebalnym Kule w Częstochowie w grobowcu rodzinnym. Na Jego grobie zawsze spoczywają świeże kwiaty i płoną znicze, które są wymownym znakiem kim dla wielu świeckich i duchownych był ks. Wojciech Pazera. Kończąc, zdaję sobie sprawę, że to krótkie wystąpienie nie wyczerpuje podjętego tematu a jest tylko zasygnalizowaniem jego pięknego kapłańskiego życia, które z racji szacunku i pamięci przywołujemy dzisiaj w czasie Zadaszek Teologicznych.

Referaty o życiu i działalności ks. prof. Wojciecha Pazery zostały również wygłoszone podczas Rady Wydziału Filologiczno – Historycznego Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie w lipcu 2007 roku. Swoje przedłożenie miała wtedy P. prof. dr hab. Maria Lesz – Duch – dyrektor Instytutu Filologii Polskiej i ks. prof. dr hab. Jan Związek z Instytutu Historii. Zostały one opublikowane w „Res Academicae”. Natomiast na sesji naukowej Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego, którego członkiem był ks. prof. Wojciech Pazera, referat w październiku 2007 roku

wygłosił ks. prof. dr hab. Jan Związek. Został on opublikowany w „Ziemi Częstochowskiej”. Do tych publikacji odsyłam wszystkich pragnących szerzej zapoznać się z życiem i dorobkiem naukowym ks. prof. dr hab. Wojciecha Pazery.

ks. Marcin Święch